

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce J.D., zastoupeného Mgr. Petrem Vlachem, advokátem, se sídlem Guldenerova 547/4,** proti **žalovanému Obecnímu úřadu Štěnovice, se sídlem Čížická 133, Štěnovice,** zastoupenému JUDr. Zuzanou Šloufovou, advokátkou, se sídlem Prešovská 4, Plzeň, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Řízení se v části týkající se návrhu, aby žalovanému byla uložena povinnost do jednoho měsíce od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o dodatečném povolení stavby, která je označována jako „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“, na pozemku parc.č. 545/1 v katastrálním území Robčice u Štěnovic“, kterou podal dne 24. 11. 2008 stavebník A.H., nar. ..., bytem..., z a s t a v u j e .
- II. Žaloba se v části týkající se návrhu, aby žalovanému byla uložena povinnost do dvou týdnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí, kterým zakáže užívání nepovolené stavby označované jako „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“, na pozemku parc. č. 545/1 v katastrálním území Robčice u Štěnovic“, k jakékoli činnosti, o d m í t á .
- III. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení v částce 5.961 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. Petra Vlacha, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti Obecního úřadu Štěnovice (*dále jen žalovaný*). Navrhoval, aby byla žalovanému uložena povinnost do jednoho měsíce od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o dodatečném povolení stavby, která je označována jako „přístavba haly pro kovovýrobu, Robčice“, na pozemku p.č. 545/1 v k.ú. Robčice u Štěnovic, kterou podal dne 24.11.2008 stavebník A.H., bytem... (bod I. petitu). Dále navrhoval, aby byla žalovanému uložena povinnost do dvou týdnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí, kterým zakáže užívání nepovolené stavby (označení shodné jako v bodu I.) k jakékoli činnosti (bod II. petitu). Navrhoval také, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Žalovaný jako správní orgán – stavební úřad, vede správní řízení o dodatečném povolení stavby „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“, umístěné na pozemku p.č. 545/1 v katastrálním území Robčice u Štěnovic. Řízení bylo zahájeno na základě žádosti o dodatečné povolení stavby podané 24.11.2008 pod čj. 477/08 stavebníkem. Zahájení řízení předcházely podněty Městského úřadu Přeštice ze dne 30.10.2008, čj. 441/08, k zahájení řízení o odstranění stavby, umístěné v rozporu s platným územním plánem obce Útušice, obecní části Robčice. Žalobce je účastníkem tohoto řízení z titulu vlastnictví nemovitostí sousedících s pozemkem, na kterém je dodatečně povolovaná stavba postavena.

3. Poslední procesní úkon, který ve věci učinil žalobce vůči žalovanému, bylo odvolání podané žalobcem 28.8.2012 proti usnesení žalovaného ze dne 15.8.2012, čj. výst. 425/12, kterým žalovaný podle § 64 odst. 2 správního řádu přerušil řízení o dodatečném povolení předmětné stavby.

4. Žalobce tvrdil, že žalovaný je ve věci, která je předmětem správního řízení nečinný, a to úmyslně, s cílem vytvořit podmínky pro legalizaci nepovolené stavby. Provádění nepovolené stavby zjistil Městský úřad Přeštice, který dopisem z 24.10.2008, doručeným stavebnímu úřadu 31.10.2008, dal žalovanému podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby, neboť je umístěna v rozporu s platným územním plánem obce. Žalovaným bylo 24.11.2008 zahájeno řízení o dodatečné povolení stavby. Ačkoliv žalovanému musela být známa skutečnost, že umístění stavby není v souladu s platným územním plánem, a stavebník tak nemohl splnit povinnost stanovenou v § 129 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, která je podmínkou pro dodatečné povolení stavby (prokázat, že její umístění není v rozporu s územním plánem), vydal 17.12.2008 dodatečné stavební povolení, pod čj. 477/08, kterým předmětnou přístavbu povolil. V řízení přitom pominul žalobce a jeho manželku jako účastníky řízení. Toto rozhodnutí bylo na základě žalobcem podaného odvolání zrušeno.

5. V dalším řízení, které trvá doposud, tedy již více než čtyři roky, vytváří žalovaný průtahy v řízení, a to jednak prostou nečinností, jednak opakovaným nezákonným přerušováním řízení. Žalobce ve věci opakovaně podával k nadřízenému stavebnímu úřadu podněty k opatření proti nečinnosti a byť byl ve vícero z nich úspěšný, nedošlo ze strany žalovaného k nápravě závažného stavu. Vedle prosté nečinnosti prodlužuje žalovaný opakovaně řízení jeho přerušováním pro existenci údajné předběžné otázky, o jejíž vyřešení se má vést zvláštní řízení. Předběžnou otázkou je podle žalovaného řízení o změně územního plánu, v jehož návrhu je území, ve kterém je postavena nepovolená stavba, již zakresleno jako plocha výroby a skladování – drobná výroba. (Přestože dochází ke změně účelu využití pozemku, jsou předmětné pozemky, na kterých je nepovolená stavba postavena, označeny nikoli jako území dotčené změnou, ale jako stabilizovaná plocha, což svědčí o nestandardním postupu příslušných orgánů státní správy i v řízení o změně územního plánu). První přerušení řízení rozhodnutím ze dne 5.1.2011, čj. výst. 3/11, bylo zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 4.4.2011, čj. RR/1133/11, rozhodnutí ze dne 23.9.2011, čj. výst. 444/11 bylo zrušeno rozhodnutím ze dne 16.12.2011, čj. RR/4020/11 a rozhodnutí ze dne 30.3.2011, čj. výst. 126/12 bylo zrušeno rozhodnutím ze dne 22.6.2012, čj. RR/1390/12. V době podání žaloby je řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 správního řádu na základě žádosti

stavebníka usnesením ze dne 15.8.2012, čj. výst. 425/12, proti kterému podal žalobce odvolání, které Krajský úřad Plzeňského kraje rozhodnutím ze dne 29. 10. 2012, čj. RR/2917/12 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

6. Žalobce tvrdil, že žalovaný disponuje všemi podklady nezbytnými pro rozhodnutí ve věci samé, a nemá tak důvod s rozhodnutím vyčkávat. Po celou dobu trvání stavebního řízení platil a platí územní plán pro obec Útušice, obecní část Robčice, podle kterého má být území, ve kterém je předmětná přístavba postavena, využito k jinému účelu. Je proto nemožné, aby stavebník prokázal splnění podmínky stanovené pro dodatečné povolení stavby v § 129 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Žalovaný má přitom vycházet ze skutkového stavu v době rozhodování, nikoli vyčkávat na možný stav budoucí po schválení nového územního plánu, ve kterém je provedena změna využití daného území.

7. Po dobu více než čtyři roky trvajících řízení je nepovolená stavba užívána k výrobní činnosti, provozované obchodní společností HAKON STEEL s.r.o., jejímž jediným společníkem a jednatelem je stavebník. Užívání stavby má negativní vliv na okolí, zejména znečištěním ovzduší emisemi z tam užívaných organických rozpouštědel. Užívání stavby je tolerováno žalovaným. Toto vyplývá z protokolů o místním šetření ze dne 11.6.2010 a 6.3.2012, ve kterých je stav užívání nepovolené stavby konstatován, a z odpovědi žalovaného, na žádosti o poskytnutí informace, ze dne 28.3.2012 a 25.6.2012. V těch žalovaný nejprve konstatoval, že užívání nepovolené stavby není v souladu se stavebním zákonem, avšak neprovedl vůči uživateli nepovolené stavby žádná opatření, v druhé odpovědi žalovaný uvedl, že z pohledu stavebního úřadu se nejedná o užívání stavby, neboť v přístavbě probíhá stejná činnost, jako na zpevněné ploše před výstavbou haly, tj. skladování a přesun výrobků. Žalobce proti této nečinnosti – toleranci užívání nepovolené stavby, podal dne 24.9.2012 podnět Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který nečinnost shledal a dne 24.10.2012 vydal příkaz čj. RR/3275/12, kterým žalovanému uložil ve věci konat. Přes existenci tohoto příkazu je faktický stav nezměněný a nepovolená stavba je nadále užívána v nezměněném rozsahu, včetně produkce emisí organických rozpouštědel. Žalovaný sice formálně zahájil správní řízení vůči stavebníkovi, avšak stále toleruje užívání nepovolené stavby, kdy v odpovědi na žádost o informaci ze dne 29.11.2012, čj. výst. 625/12 uvedl, že v nepovolené stavbě nedochází k žádné jiné činnosti, než k přesunu dokončených výrobků. Žalobce je přesvědčen, že v nepovolené stavbě, která tudíž není ani zkolaudována, nemůže být prováděna žádná výrobní činnost, tedy ani „přesun dokončených výrobků“, a ze strany žalovaného tak dochází k tolerování protiprávního stavu.

8. Žalobce se proti nečinnosti žalovaného, a to jak ve vztahu k rozhodnutí o vydání dodatečného stavebního povolení na předmětnou stavbu (tj. o zastavení řízení pro nesplnění zákonem stanovených podmínek pro dodatečné povolení stavby), tak ve vztahu k tolerování užívání nepovolené stavby, bránil dostupnými prostředky správního práva a práva trestního. Vedle podnětů k opatření proti nečinnosti a podávání opravných prostředků proti rozhodnutím žalovaného o přerušení řízení, se obrátil na Ministerstvo pro místní rozvoj podáním ze dne 26.3.2012, které odpovědělo dne 16.7.2012, že není oprávněno ve věci konat. Žalobce dále podal dne 23.7.2012 trestní oznámení pro podezření ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku. Policejní orgán věc odložil podle § 159a odst. 1 trestního řádu, o čemž žalobce vyrozuměl vyrozuměním ze dne

23.10.2012, čj. KRPP-132161-29/TČ-2012-030681, přičemž odepřel žalobci poskytnout usnesení o odložení věci, čímž mu znemožnil podat opravný prostředek.

9. Z uvedeného vyplývá, že žalobce vyčerpal všechny prostředky na ochranu proti nečinnosti správního orgánu i prostředky trestního práva, bezvýsledně. Proto je u něj dána žalobní legitimace k soudní ochraně proti nečinnosti žalovaného. Žalobce je přesvědčen, že překážkou soudní ochrany proti nečinnosti není ani skutečnost, že stavební řízení je podle § 64 odst. 2 správního řádu přerušeno. Přestože toto rozhodnutí je formálně pravomocné, je žalobce přesvědčen o jeho nezákonnosti, kterou spatřuje zejména v rozporu s účelem stavebního řízení o dodatečné povolení stavby, který obchází, i obecně pro rozpor s veřejným zájmem. Přerušit řízení na žádost žadatele podle § 64 odst. 2 správního řádu jde pouze tehdy, týká-li se předmět řízení výhradně individuálních práv žadatele. V případě, kdy řízení je sice vedeno na základě žádosti, avšak podané za stavu, kdy je zahájeno řízení o odstranění stavby postavené v rozporu se stavebním zákonem, tedy umístěné v rozporu s veřejným zájmem, je nutno užití § 64 odst. 2 správního řádu vyloučit, neboť řízení se dotýká nejen soukromého zájmu žadatele, ale i veřejného zájmu, zejména zájmu, aby stavby byly stavěny na základě stavebního povolení a umístěny v území v souladu s územně plánovací dokumentací. V porobnostech žalobce dále odkázal na své podání stavebnímu úřadu ze dne 11.10.2012, odůvodnění odvolání proti rozhodnutí o přerušení řízení, ve kterém své argumenty o nezákonnosti citovaného rozhodnutí podrobně rozvedl.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K přerušení řízení uvedl, že se jedná o úkon, který spadá do pravomoci stavebního úřadu, který lze chápat jako činnost. S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 2Ans 2/2005 namítal, že je-li řízení přerušeno, neběží správnímu orgánu lhůty pro vyřízení věci, proto nelze ke dni podání žaloby shledávat jeho nečinnost. Nesouhlasil-li žalobce s postupem stavebního úřadu, měl podat žalobu podle § 65 s.ř.s. proti rozhodnutí Krajského úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 29.10.2012, čj. RR 2917/12, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu o přerušení řízení. Rovněž s tvrzením prosté nečinnosti žalovaný nesouhlasil a popsal úkony činěné v rámci dosavadního řízení. Dále uvedl, že 8.1.2013 podal stavebník žádost o pokračování v řízení s tím, že došlo ke schválení nového územního plánu obce Útušice a doplnil podklady pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Žalovaný proto dne 15.1.2013 pod čj. 7/13 rozhodl o pokračování v řízení, vyzval účastníky k uplatnění námitek s tím, že do 8.3.2013 ve věci meritorně rozhodne.

11. K užívání nepovolené stavby vyjádřil žalovaný pochybnosti o aktivní legitimaci žalobce, neboť má za to, že žalobce nemůže být neoprávněným užíváním stavby, které spočívá v přesunu materiálu a dokončených výrobků přes stavbu, nijak dotčen. Žalobce není možné považovat podle § 27 odst. 2 správního řádu za účastníka tohoto řízení. Pro případ, že by byla aktivní legitimace žalobce soudem shledána, namítal, že je nesprávně formulován žalobní petit, když se žalobce domáhá, aby soud uložil vydat rozhodnutí, kterým žalovaný zakáže užívání nepovolené stavby. Petit by nesplňoval účel řízení podle § 79 s.ř.s., kterým je uložení povinnosti správnímu úřadu vydat rozhodnutí ve věci samé. Rozhodnutím dle žalobního petitu by soud nahrazoval rozhodovací činnost správního orgánu. Žalovaný na

základě příkazu Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 24.10.2012, čj. RR/3275/12 zahájil dne 29.10.2012 pod čj. 572/12 řízení. Dne 6.11.2012 se konalo místní šetření, dne 26.11.2012 ústní jednání o správním deliktu a dne 7.12.2012 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byl stavebník uznán vinným ze správního deliktu dle § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona (užívání stavby bez oznámení stavebníka dle § 126 odst. 1 stavebního zákona) a byla mu uložena pokuta 2.000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí se stavebník odvolal.

IV. Částečné zpětvzetí žaloby

12. Podáním doručeným soudu 25.3.2013 vzal žalobce částečně žalobu zpět, a to v části týkající se uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“ na pozemku p.č. 545/1 v k.ú. Robčice u Štěnovic, k žádosti stavebníka podané 24.11.2008. Po té, kdy žalovaný vydal dodatečné stavební povolení, odpadl důvod domáhat se uložení povinnosti vydat rozhodnutí soudně. Žalobce proto navrhoval, aby soud řízení o žalobě v této části zastavil (bod I. petitu). Uvedl, že žalobu podal důvodně, v době podání existoval stav soustavné, dlouhodobé a zejména úmyslné nečinnosti žalovaného, jejímž cílem bylo uměle prodloužit dobu vedení řízení do schválení nového územního plánu obce, a umožnit tak zlegalizovat nepovolenou stavbu. Tato skutečnost by měla být zohledněna při rozhodování soudu o náhradě nákladů řízení.

13. V druhé části žaloby (bod II. petitu) žalobce na podané žalobě a rozhodnutí soudu trval. Uvedl, že je aktivně legitimován a žaloba je podána důvodně. Skutečnost, že je nepovolená stavba užívána k výrobní činnosti, se přímo dotýká žalobcových subjektivních práv. Žalobce je obtěžován emisemi, které vznikají při výrobě v nepovolené stavbě, jejichž intenzita je taková, že jej obtěžuje nejen na jeho nemovitostech, které sousedí s nepovolenou stavbou, ale i na nemovitostech vzdálených, v místě, kde má postaven rodinný dům. Žalobce vyčerpal všechny prostředky správního práva, aby se domohl vydání opatření, kterým by správní orgán zakázal užívání nepovolené stavby, avšak bezvýsledně. Žalovaný dlouhodobě a vědomě toleruje užívání nepovolené stavby, a jediné opatření, které učinil, bylo uložení symbolické pokuty v částce 2.000 Kč, jak vyplývá z vyjádření žalovaného, která je navíc uložena za správní delikt jiné skutkové podstaty (užívání stavby v rozporu s kolaudačním souhlasem). Již jen ze skutečnosti, že za užívání nepovolené stavby k průmyslové výrobě po dobu několika roků uložil žalovaný pokutu jen 2.000 Kč, když horní hranice je 500.000 Kč, svědčí o tom, že žalovaný činí opatření vůči uživateli nepovolené stavby pouze formálně, nikoli s cílem dosáhnout zákonného stavu, kdy stavba postavená bez stavebního povolení nebude užívána.

V. Zastavení řízení pro částečné zpětvzetí žaloby

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen s.ř.s.*). Podle § 32 s.ř.s. *je řízení zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu.* Podle § 47 písm. a) s.ř.s. *soud usnesením řízení zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.*

15. Žalobce vzal žalobu v rozsahu týkajícím se uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“ na pozemku p.č. 545/1 v k.ú. Robčice u Štěnovic, zpět. Soud proto podle § 47 písm. a) s.ř.s. řízení o této části žaloby zastavil (výrok I.).

VI. Odmítnutí části žaloby

16. Žalobce podal ke krajskému soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu. Pod bodem II. petitu se domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost do dvou týdnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí, kterým by bylo zakázáno užívání nepovolené stavby „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“ na pozemku p.č. 545/1 v k.ú. Robčice u Štěnovic.

17. Rozhodnutí stavebního úřadu, jímž by bylo stavebníkovi zakázáno užívání nepovolené stavby, je správním rozhodnutím činěným správním orgánem v rámci výkonu dozorčího oprávnění, jak je upraveno v hlavě II stavebního zákona nazvané STAVEBNÍ DOZOR A ZVLÁŠTNÍ PRAVOMOCI STAVEBNÍHO ÚŘADU (§§ 132 – 142). Podle § 132 odst. 1 stavebního zákona *stavební úřady vykonávají soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.* Je to především oprávnění provádět kontrolní prohlídky stavby [§ 132 odst. 2 písm. a) a § 133], nařizovat neodkladné odstranění stavby a nutné zabezpečovací práce na stavbě (§ 135), nařizovat nezbytné úpravy na stavbě nebo stavebním pozemku (§ 137), nařizovat provedení udržovacích prací (§ 139) a ukládat opatření na sousedním pozemku nebo stavbě (§ 141). Správní řízení v rámci výkonu uvedených oprávnění stavebního úřadu lze zahájit jen z moci úřední a s ohledem na dozorčí povahu, není na zahájení a vedení tohoto řízení právní nárok.

18. V projednávané věci dal žalobce přípisem z 24.9.2012 podaným ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje (dále jen krajský úřad) podnět k opatření proti nečinnosti stavebního úřadu týkající se užívání nepovolené stavby „přístavby haly pro kovovýrobu, Robčice“, ve kterém namítal, že je předmětná stavba užívána pro výrobní činnost, přestože stavba nejen, že není zkolaudována, ale je postavena bez stavebního povolení, jak bylo zjištěno při místním šetření dne 16.3.2012. Krajský úřad žalobci přípisem z 24.10.2012 sdělil, že po té, kdy ze správního spisu zjistil, že byl stavební úřad nečinný [když po zjištění skutečnosti, že stavba, u které probíhá řízení o žádosti o její dodatečné povolení, je již užívána, nezahájil řízení o správním deliktu, a ani nevyzval vlastníka (uživatele) stavby k ukončení jejího užívání], přistoupil k přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 2 správního řádu, a to tak, že vydal dne 24.8.2012 pod čj. RR/3275/12 podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu příkaz, kterým stavební úřad vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení příkazu zahájil řízení o správním deliktu ve věci užívání stavby bez kolaudačního souhlasu. Dále, aby ve lhůtě 30 dnů na stavbě provedl kontrolní prohlídku, zda je stavba i nadále užívána (z důvodu uplynutí doby

více než 6 měsíců od data, kdy bylo užívání stavby zjištěno) a v případě zjištění užívání, aby neprodleně dle § 134 odst. 2 stavebního zákona vyzval vlastníka (uživatele) k ukončení této činnosti a sledoval, zda bylo výzvy uposlechnuto. Žalovaný následně zahájil 29.10.2012 pod čj. 572/12 řízení o správním deliktu, dne 6.11.2012 vykonal místní šetření, dne 26.11.2012 provedl ústní jednání a dne 7.12.2012 pod čj. 572/12 vydal rozhodnutí, jímž byl stavebník shledán vinným ze správního deliktu podle § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona, podle něhož *se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že užívá stavbu bez oznámení stavebníka podle § 120 odst. 1 nebo přes zákaz stavebního úřadu podle § 120 odst. 2 anebo bez kolaudačního souhlasu vydaného podle § 122 nebo takové užívání stavby umožní jiné osobě*. Stavebníkovi byla uložena pokuta 2.000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení. Uvedený postup krajského úřadu a následně stavebního úřadu není mezi účastníky sporný (viz odst. 13).

19. V žalobě na ochranu před nečinností žalovaného správního orgánu však žalobce žádá soud, aby žalovanému uložil povinnost vydat zcela konkrétní opatření, kterým by zakázal užívání nepovolené stavby, tj. žalobce se domáhá uložení konkrétní povinnosti žalovanému, nadto v řízení, které má dozorčí povahu a může být zahájen toliko z moci úřední. Takového rozhodnutí se však nelze v řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu domáhat. Taková žaloba je nepřípustná a soud ji proto nemůže věcně projednat.

20. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný*. Žaloba je v části, kde se žalobce domáhá, aby byla žalovanému uložena povinnost do dvou týdnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí, kterým by bylo zakázáno užívání nepovolené stavby „přístavba haly pro kovovýrobu Robčice“ na pozemku p.č. 545/1 v k.ú. Robčice u Štěnovic, nepřípustná. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl jako návrh podle soudního řádu správního nepřípustný.

VII. Náklady řízení

21. Podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta*. Podle § 60 odst. 8 s.ř.s. *jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo*. Podle § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s. *měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů*. V daném případě soud za důvody zvláštního zřetele hodné považuje, že žalobce vzal žalobu zpět po té, kdy v souladu s jeho žalobním návrhem pod bodem I. žalovaný vydal v žalobě žalobcem požadované rozhodnutí v řízení o dodatečném povolení stavby. Ohledně žalobního petitu pod bodem II. soud žalobu v této části odmítl a žalobce nebyl v této části žaloby úspěšný, resp. při odmítnutí žaloby nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce tak měl úspěch částečný, a to v rozsahu jedné poloviny, proto mu soud podle § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s. přiznal právo na náhradu takto stanovené poměrné části nákladů.

22. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za

poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny zvyšuje o částku odpovídající této dani vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby DPH platné v okamžiku rozhodnutí soudu.

23. Do 31.12.2012 činila sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 advokátního tarifu 2.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu měl advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

24. Od 1.1.2013 činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

25. Odměna advokáta do 31.12.2012 sestávala ze 2 úkonů právní služby, a to z jednoho úkonu (převzetí a příprava věci) podle § 11 odst. 1 písm. a) a jednoho úkonů (podání žaloby) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, tj. včetně paušální částky 4.800 Kč. Úkonem po 1.1.2013 bylo částečné zpětvzetí žaloby z 25.3.2013, tedy jeden úkon, za který včetně paušální částky přísluší 3.400 Kč. Odměna advokáta činí 8.200 Kč. DPH 21 % z této částky činí 1.722 Kč. Celkem činí odměna advokáta 9.922 Kč. K odměně advokáta bylo připočteno 2.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18, bod 2. písm.d) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 11.922 Kč a jejich poměrná část v rozsahu jedné poloviny činí 5.961 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění bylo určeno podle § 149 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u ě n í : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
[§ 12 odst. 1, § 102, § 103 odst. 1 písm. e), § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.]

V Plzni dne 28. března 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová